

Udvalgets Flertal ved Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 hævdede Ønskeligheden af, at det saa vidt muligt blev Politiet, der fik overdraget det i § 18 omhandlede Tilsyn med Lovens Overholdelse.

Saa vidt de af Udvalget og Udvalgsflertallet stillede Forslag. Jeg skal i denne Forbindelse anføre, at der maaske er Anledning til at omtale et Ændringsforslag, der endnu ikke er stillet. Udvalget er nemlig efter Betænkningens Afgivelse blevet opmærksom paa, at Loven ikke indeholder den sædvanlige Bestemmelse om, hvornaar den skal træde i Kraft, samt om, at den kommer til at gælde som Afløsning af den nugældende Lov af 21. August 1908, og det forbeholder sig derfor til Sagens tredje Behandling at stille et hertil sigtende Ændringsforslag.

De Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet, skal jeg lade uomtalte, indtil den ærede Forslagsstiller har haft Lejlighed til at motivere dem.

Endelig er der i Betænkningen peget paa forskellige Foranstaltninger, som Udvalget overfor den højtærede Indenrigsminister har hævdede Ønskeligheden af at faa gennemført ad administrativ Vej. Blandt saadanne Foranstaltninger skal jeg anføre Ønsket om et af Statspolitiet udøvet Tilsyn med de paagældende Arbejdere ved deres Ankomst her til Landet, om en samtidig foretagen Lægeundersøgelse, om en passende Begrænsning af Udgifterne ved Hjemsendelsen til Hjemlandet af de udenlandske Arbejdere, om en let Adgang til mulig paakrævet sproglig Bistand samt om Midler til at gøre Arbejdernes Legitimationspapirer saa oplysende og betryggende som muligt. Jeg har Indtrykket af, at den højtærede Minister ifølge sine Udtalelser under Samraadet, om disse Spørgsmaal stillede sig velvilligt til Tanken om, saa vidt muligt, ad administrativ Vej at søge de saaledes fremførte Ønsker fyldestgjorte, og hvis den højtærede Indenrigsminister kunde have været til Stede i Dag, kunde jeg have tænkt mig Muligheden af, at han vilde have fundet Anledning til at stadfæste Rigtigheden af det Indtryk, jeg saaledes modtog af hans velvillige Stilling til de af Udvalget her paapegede Foranstaltninger, en Betragtning, der yderligere forøger min oprigtige Beklagelse af det

den højtærede Indenrigsminister tilstødte Uheld, der afskræer ham fra at være til Stede ved Forhandlingerne i Dag.

Til disse Betragtninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt anbefaler ærede Medlemmer at stemme for de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Lewinsky: Formaalet med denne Lov er at skabe en Beskyttelseslov for udenlandske Arbejdere. Om dette Lovens Formaal har der ikke i Udvalget været nogen Uoverensstemmelse, saaledes, at om Lovens Principper er Udvalget som Regel enigt. Naar der mellem Udvalgets Flertal og mig er nogen Uoverensstemmelse, gælder det altsaa kun, i hvor stor Udstrækning og under hvilke Former denne Beskyttelse bør ydes til de udenlandske Arbejdere. Dette gælder saaledes med Hensyn til Tyendets Stilling. I 1908 blev Tyendet jo undtaget fra at komme ind under denne Lovs Bestemmelser, hvad der paa den Tid ikke kunde vække nogen synderlig Betænkning, fordi Forholdet den Gang var det, at det i den aldeles overvejende Grad var det store Landbrug, der anvendte de udenlandske Arbejdere i sin Tjeneste. I 1907 var der kun 7 Landbrug paa under 12 Tdr. Hartkorn, der anvendte udenlandske Arbejdere, og Antallet af disse Arbejdere var da kun 29. Der er imidlertid sket en stor Forandring heri i de faa Aar, i hvilke Loven har været gældende. Vi se, at i Aarene 1907—1910 er der sket den Forskydning, at det mindre Landbrug i større Grad har taget disse Arbejdere i sin Tjeneste, og Forholdet er blevet det, at i 1910 er der nu 602 Arbejdssteder paa under 12 Tdr. Hartkorn, ved hvilke der i alt anvendes mellem 1,400 og 1,500 udenlandske Arbejdere. Jeg kan nu godt forstaa, at det mindre Landbrug, der tager disse Arbejdere i sin Tjeneste, har fæstet dem med den Tanke derigennem at komme bort fra de Bestemmelser, som denne Lov paalægger dem. Og at noget saadant finder Sted, faar man ogsaa Indtryk af, naar man ser de Hensstillinger, der følge med nærværende Lovforslag, dels fra Arbejds- og Fabriktilsynet, dels fra Amtmanden og forskellige Politimestre i Maribo Amt. Det er paa en Maade naturligt, at disse mindre Land-